

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/128/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116211499
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3116211499.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobkyne U. M., bytom K.Z. XXXX/XX, E., práv. zastúpenej JUDr. Annou Žedényiovou, advokátkou so sídlom Palackého 85/5, Trenčín proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, práv. zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO 47 233 516, o určenie že úver je bez úrokov a bez poplatkov a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. apríla 2019, č.k. 11C/130/2016-71, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch II., III., IV., V. a VI. potvrdzuje.

Žalobkyni sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o určenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500041840, 8500049942, 8500084726 uzavreté medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je neplatná a o zaplatenie sumy 471,50 Eur zastavil; výrokom II. určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500041840 zo dňa 26.02.2014, uzavretá medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov; výrokom III. určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500049942 zo dňa 29.05.2014, uzavretá medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov; výrokom IV. určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500084726 zo dňa 15.10.2014 uzavretá medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov; výrokom V. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.182,87 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 43 %.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou proti žalovanému domáhala určenia, že zmluva o úvere č. 8500041840, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 1.500,- eur, zmluva o úvere č. 8500049942 predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 1.500,- eur, zmluva o úvere č. 8500084726 predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 900,- eur, všetky uzavreté medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov. Súčasne sa domáhala určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500041840, 8500049942, 8500084726 uzavreté medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je neplatná a zaplatenia sumy 1.654,37 eur žalovaným a náhrady trov konania. Pred pojednávaním zobrala žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne žalobu v časti o určenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500041840, 8500049942, 8500084726 uzavreté medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je neplatná a o zaplatenie sumy 471,50 Eur späť a požiadala, aby

súd v uvedenej časti konanie zastavil. V zmysle citovaného ustanovenia súd konanie vo vyššie uvedenej časti zastavil (výrok I.)

3. Posúdením výsledkov vykonaného dokazovania podľa citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že podaná žaloba je po pripustení zmeny žaloby dôvodná. Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala určenia, že predmetné zmluvy o revolvingovom úvere sú bezúročné a bez poplatkov, u ktorej žaloby naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať nakoľko vyplýva z osobitného predpisu, zo zákona o spotrebiteľských úveroch. Je nepochybné, že zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500041840, č. 8500049942, č. 8500084726 uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Na predmetnú zmluvu je tak potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Zároveň ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z predložených zmlúv o revolvingovom úvere č. 8500041840, č. 8500049942, č. 8500084726 vyplýva, že tieto uzavrel žalovaný ako veriteľ so žalobkyňou ako spotrebiteľom a na základe týchto zmlúv prenechal žalobkyňi finančné prostriedky. Žalobkyňa so zmluvami zaviazala žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v lehote 42 mesiacov s dohodnutou odplatom spočívajúcou v úroku. Súd preskúmal uzavreté zmluvy o revolvingovom úvere a zistil, že uzavreté zmluvy o revolvingovom úvere obsahujú všetky podstatné náležitosti v zmysle § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. a ich platné dojednania o podstatných náležitostiach zmlúv žiadna zo strán nespochybnila. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500041840 vyplýva, že žalobkyňa dňa 21.02.2014 vypísala žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru v bode 5 žiadosti tak, že táto obsahovala niektoré z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpokladané zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to požadovanú čiastku úveru vo výške 1.500,- eur, ktorú by žalovanému vrátila v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur s tým, že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť je vo výške 3.375,54 eur, ročná úroková sadzba je 70,01 %, priemerná RPMN je 46,30 %, poskytnutá čiastka revolvingu je 790,84 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri revolvingu je 1.928,88 eur, ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21 %. Žalobkyňa ako žiadateľ o úver uviedla predpokladanú RPMN za úver vo výške 70,01 % a predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %. Následne dňa 26.02.2014 žalobca vyplnil v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500041840 v bode 6. údaje o schválenom revolvingovom úvere, pričom údaj o poskytnutom úvere, počte, výške, celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť, ročnej úrokovej sadzbe, priemernej RPMN za úver, poskytnutej čiastke revolvingu, celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť pri revolvingu, ročnej úrokovej sadzbe revolvingu rovnako ako navrhovala žalovaná v bode 5 žiadosti. Rozdielne však uviedol RPMN za úver vo výške 69,21 % (t.j. nie 70,01 %) a predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 70,01 % (t.j. nie 63,32 %). Podľa § 44 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Vyjadrenie žalovaného v časti RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, ktoré je odlišné od návrhu žalobkyne, nemožno považovať za bezvýhradnú akceptáciu návrhu, ale za nový návrh (resp. protinávrh) žalovaného pre žalobkyňu, a v tejto časti k zmluvnému konsenzu zmluvných strán nedošlo. V tomto smere nie je možná ani aplikácia § 44 ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka, nakoľko vyjadrenie žalovaného v bode 6 žiadosti / zmluvy v časti týkajúcej sa RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu nemožno považovať za odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy. Súd tak nemal za preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaju o RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. V tomto smere je aj bezvýznamné, či uvedená zmena je v prospech alebo neprospech spotrebiteľa. Súd ďalej zistil, že až v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 26.02.2014 bol žalobkyňi oznámený dátum splatnosti prvej splátky a dátum splatnosti poslednej splátky a termíny splatnosti splátok. Vzhľadom k tomu, že návrh žalobkyne na uzavretie zmluvy neobsahoval žiaden údaj o splatnosti prvej a poslednej splátky a o termínoch splatnosti jednotlivých splátok, ich oznámenie žalovaným zo dňa 26.02.2014 súd považoval v tejto časti za návrh na uzavretie zmluvy, ktorého akceptácia žalobkyňou z predložených listín žalobcom nevyplýva. Súd tak nemal za preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaju o dátume splatnosti prvej a poslednej splátky, o termínoch splatnosti splátok. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že v zmluve o revolvingovom úvere absentuje

dohoda zmluvných strán o RPMN, o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a o termíne splatnosti splátok podľa § 9 ods. 2 písm. f), j), k) a preto súd podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. určil poskytnutý úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500041840 za bezúročný a bez poplatkov. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500049942 vyplýva, že žalobkyňa dňa 27.05.2014 vypísala žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru v bode 5 žiadosti tak, že táto obsahovala niektoré z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpokladané zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to požadovanú čiastku úveru vo výške 1.500,- eur, ktorý by žalovanému vrátila v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur s tým, že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť je vo výške 3.375,54 eur, ročná úroková sadzba je 70,01 %, priemerná RPMN je 49,67 %, poskytnutá čiastka revolvingu je 790,84 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri revolvingu je 1.928,88 eur, ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21 %. Žalobkyňa ako žiadateľ o úver uviedla predpokladanú RPMN za úver vo výške 70,01 % a predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %. Následne dňa 29.05.2014 žalobca vyplnil v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500049942 v bode 6. údaje o schválenom revolvingovom úvere, pričom údaj o poskytnutom úvere, počte, výške, celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť, ročnej úrokovej sadzbe, priemernej RPMN za úver, poskytnutej čiastke revolvingu, celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť pri revolvingu, ročnej úrokovej sadzbe revolvingu rovnako ako navrhovala žalovaná v bode 5 žiadosti. Rozdielne však uviedol RPMN za úver vo výške 69,32 % (t.j. nie 70,01 %) a predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 70,01 % (t.j. nie 63,32 %). Podľa § 44 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Vyjadrenie žalovaného v časti RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, ktoré je odlišné od návrhu žalobkyne, nemožno považovať za bezvýhradnú akceptáciu návrhu, ale za nový návrh (resp. protinávrh) žalovaného pre žalobkyňu, a v tejto časti k zmluvnému konsenzu zmluvných strán nedošlo. V tomto smere nie je možná ani aplikácia § 44 ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka, nakoľko vyjadrenie žalovaného v bode 6. žiadosti / zmluvy v časti týkajúcej sa RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu nemožno považovať za odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy. Súd tak nemal za preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaju o RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. V tomto smere je aj bezvýznamné, či uvedená zmena je v prospech alebo neprospech spotrebiteľa. Súd ďalej zistil, že až v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 29.05.2014 bol žalobkyni oznámený dátum splatnosti prvej splátky a dátum splatnosti poslednej splátky a termíny splatnosti splátok. Vzhľadom k tomu, že návrh žalobkyne na uzavretie zmluvy neobsahoval žiaden údaj o splatnosti prvej a poslednej splátky a o termínoch splatnosti jednotlivých splátok, ich oznámenie žalovaným zo dňa 29.05.2014 súd považoval v tejto časti za návrh na uzavretie zmluvy, ktorého akceptácia žalobkyňou z predložených listín žalobcom nevyplýva. Súd tak nemal za preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaju o dátume splatnosti prvej a poslednej splátky, o termínoch splatnosti splátok. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že v zmluve o revolvingovom úvere absentuje dohoda zmluvných strán o RPMN, o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a o termíne splatnosti splátok podľa § 9 ods. 2 písm. f), j), k) a preto súd podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. určil poskytnutý úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500049942 za bezúročný a bez poplatkov. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500084726 vyplýva, že žalobkyňa dňa 09.10.2014 vypísala žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru v bode 5. žiadosti tak, že táto obsahovala niektoré z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpokladané zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to požadovanú čiastku úveru vo výške 900,- eur, ktorý by žalovanému vrátila v 42 mesačných splátkach po 28,46 eur s tým, že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť je vo výške 1.285,32 eur, ročná úroková sadzba je 18,08 %, priemerná RPMN je 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu je 900,- eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri revolvingu je 1.285,32 eur, ročná úroková sadzba revolvingu je 18,08 %. Žalobkyňa ako žiadateľ o úver uviedla predpokladanú RPMN za úver vo výške 26,17 % a predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,17 %. Následne dňa 29.05.2014 žalobca vyplnil v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500084726 v bode 6. údaje o schválenom revolvingovom úvere, pričom údaj o poskytnutom úvere, počte, výške, celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť, ročnej úrokovej sadzbe, priemernej RPMN za úver, poskytnutej čiastke revolvingu, celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť pri revolvingu, ročnej úrokovej sadzbe revolvingu rovnako ako navrhovala žalovaná v bode 5 žiadosti. Rozdielne však uviedol RPMN za úver vo výške 26,10 % (t.j. nie 26,17 %) a predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 26,10 % (t.j. nie 26,17 %). Podľa § 44 ods. 2 veta prvá

Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Vyjadrenie žalovaného v časti RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, ktoré je odlišné od návrhu žalobkyne, nemožno považovať za bezvýhradnú akceptáciu návrhu, ale za nový návrh (resp. protinávrh) žalovaného pre žalobkyňu, a v tejto časti k zmluvnému konsenzu zmluvných strán nedošlo. V tomto smere nie je možná ani aplikácia § 44 ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka, nakoľko vyjadrenie žalovaného v bode 6. žiadosti / zmluvy v časti týkajúcej sa RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu nemožno považovať za odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy. Súd tak nemal za preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov o RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. V tomto smere je aj bezvýznamné, či uvedená zmena je v prospech alebo neprospech spotrebiteľa. Súd ďalej zistil, že až v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 15.10.2014 bol žalobkyni oznámený dátum splatnosti prvej splátky a dátum splatnosti poslednej splátky a termíny splatnosti splátok. Vzhľadom k tomu, že návrh žalobkyne na uzavretie zmluvy neobsahoval žiaden údaj o splatnosti prvej a poslednej splátky a o termínoch splatnosti jednotlivých splátok, ich oznámenie žalovaným zo dňa 15.10.2014 súd považoval v tejto časti za návrh na uzavretie zmluvy, ktorého akceptácia žalobkyňou z predložených listín žalobcom nevyplýva. Súd tak nemal za preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov o dátume splatnosti prvej a poslednej splátky, o termínoch splatnosti splátok. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že v zmluve o revolvingovom úvere absentuje dohoda zmluvných strán o RPMN, o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a o termíne splatnosti splátok podľa § 9 ods. 2 písm. f), j), k) a preto súd podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. určil poskytnutý úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500084726 za bezúročný a bez poplatkov. Medzi stranami konania nebolo sporné, že žalobkyňa zaplatila žalovanému na úver č. 8500041840 sumu vo výške 2.169,99 eur, na úver č. 8500049942 sumu vo výške 1.928,88 eur, na úver č. 8500084726 sumu vo výške 984,- eur, spolu 5.082,87 eur. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa poskytnuté peňažné prostriedky žalovanému vrátila v celej výške, resp. vo vyššej výške, a to o sumu 1.182,87 eur (5.082,87 eur - 3.000,- eur = 1.182,87 eur). Vzhľadom na uvedené je žalobkyňou podaná žaloba o zaplatenie 1.182,87 eur titulom bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu dôvodná. Žalovanému vznikla povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka a to žalobkyni podľa § 456 Občianskeho zákonníka, keďže na jej úkor sa žalovaný obohatil. Z uvedených dôvodov súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 1.182,87 eur. Lehotu na splnenie povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 256 ods.1 CSP podľa pomeru úspechu sporových strán. Žalobkyňa zobrala žalobu v časti (výrok I.) o určenie, neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy č. 8500041840, 8500049942, 8500084726 a o zaplatenie sumy 471,50 eur späť, v tejto časti zavinila zastavenie konania a náhrada trov by patrila protistrane, v ostatnom uplatnenom nároku bola žalobkyňa úspešná, žalovaný neúspešný. Pokiaľ ide teda o navrhované určenia bol úspech sporových strán rovnaký (3x určenie neplatnosti zastavané - úspech žalovaného, 3x určenie bezúročnosti vyhovené žalobkyni- úspech žalobkyne). V časti o peňažné plnenie bola žalobkyňa neúspešná v 28,50% (zastavenie v časti o zaplatenie 471,50 eur) a úspešná v 71,50%. Súd preto priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania vo výške 43% (71,50% - 28,50%.) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol a priznal mu náhradu trov konania. Namietal, že súd v prvom rade nezdôvodnil, na základe akých skutočností a z akých dôvodov mal za to, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) či o termíne splatnosti by si účastníci zmluvy vôbec legálne mohli dohodnúť. Súd prvej inštancie bez akéhokoľvek odôvodnenia uvádza, že nedošlo k dohode o výške RPMN. Vzhľadom na špecifickosť tohto údajov, spôsob jeho určenia a kogentné pravidlá stanovené zákonom pre jeho výpočet tvrdí, že takýto formalistický prístup súdu je predčasný. Z povahy niektorých náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že nemôžu byť predmetom konsenzu, a zákon takýto konsenzus ani nepredpokladá (čo je na prvý pohľad zjavné pri údajoch ako adresa a označenie kontrolného orgánu, ktorý je určený zákonom, priemerná hodnota RPMN, ktorý údaj určuje Ministerstvo financií SR). Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým, či ide o dohodnuteľný údaj alebo nie, teda či aj RPMN nepatrí medzi údaje, ktoré nie je možné dohodnúť. Podľa názoru žalobcu išlo o základnú otázku, s ktorou sa mal súd vyporiadať. Tvrdí, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nikdy nedojednávava a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť

ani nemôžu. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.) vyplýva v prvom rade z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaju. Aj súdna prax dospela k obdobnému záveru. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje (viď príloha č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenie (viď údaje, ktoré sú rozhodujúce pre RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákona č. 129/2010 Z.z. Porušenie by práve vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne „navrhol“ žalobca v oboch zmluvných vzťahoch. Pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Z napádaného rozsudku nie je zrejmé ani to, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že žalobca vlastne navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Ďalej uviedol, že otázka „dohody“ o RPMN nebola zo strany súdu ani len posúdená v tom smere, či zákonná úprava takúto dohodu pozná a predpokladá. Zákon č. 129/2010 Z.z. vôbec nepredpokladá, že by sa náležitosti vymenované v § 9 ods. 2 mali dohodnúť, vyžaduje aby boli v zmluve uvedené. Ako príklad možno poukázať na to, že logicky sa strany nemôžu dohodnúť na tom, kto bude kontrolným orgánom pre zmluvný vzťah, pretože je to otázka daná právnymi predpismi. Na základe uvedených skutočností tvrdí, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/839/2016 zo dňa 29.06.2016. RPMN nepredstavuje predmet záväzku; je to iba informácia určená spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Ak teda súd prvej inštancie dospel k záveru, že nedošlo k vzniku zmluvy z dôvodu, že zmluvné strany sa nedohodli na hodnote RPMN, potom tento záver súdu je vecne nesprávnym. Namietal tiež nesprávnosť záveru o tom, že medzi stranami úverových zmlúv nedošlo k dohode o konečnej splatnosti. Z povahy tohto údaju vyplýva, že nadväzuje na to, aký počet splátok si strany dohodli. Preto namietá závery súdu o bezúročnosti, ktoré sú predčasné a nezohľadňujú príslušnú právnu úpravu. Z toho dôvodu za nesprávne považuje aj rozhodnutie vo výroku V., ktoré nadväzuje na výroky o bezúročnosti.

5. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadрила.

6. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 470 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti v konečnom dôsledku ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., odvolaním napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté /§ 367 CSP/.

8. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že sa nestotožňuje so záverom ku ktorému dospel súd prvej inštancie, a to že nedošlo k uzavretiu Zmluvy, z dôvodu, že Zmluvu ako prvá podpísala žalobkyňa, ktorá v bode 5 Zmluvy vyplnila údaje o požadovanom revolvingovom úvere, podala teda podľa súdu prvej inštancie návrh na uzatvorenie Zmluvy, ktorý však podľa súdu prvej inštancie zo strany žalovaného nebol v celom rozsahu akceptovaný, pretože v bode 6 Zmluvy - „údaje o schválenom revolvingovom úvere“, bol údaj o splatnosti úveru a RPMN do bodu 6 doplnený až veriteľom pri podpise zmluvy a teda žalovaný podľa súdu prvej inštancie v skutočnosti v zmysle ust. § 44 ods. 2 OZ návrh žalobkyne na uzatvorenie Zmluvy odmietol a naopak predložil žalobkyne nový návrh na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý žalobkyňa neakceptovala, čo je zrejmé z toho, že Zmluvu opätovne nepodpísala (teda že podľa súdu prvej inštancie nebola preukázaná existencia dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaju o RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu). Za právne irelevantnú pre otázku riadneho uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi konania považuje odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, skutočnosť, že žalovaný pri prijatí návrhu žalobkyne na uzatvorenie zmluvy mal dopísať do údajov o schválenom úvere /bod 6. Žiadosti/zmluvy/ až údaje o RPMN úveru. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedená skutočnosť neznamená, že žalovaný prijal návrh žalobkyne na uzatvorenie zmluvy so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamenalo, že žalovaný odmietol návrh žalobkyne na uzatvorenie zmluvy, adresoval jej nový návrh, ktorý však potom nebol žalobkyňou prijatý a preto medzi účastníkmi nedošlo k uzatvoreniu zmluvy (podľa súdu prvej inštancie nebola

preukázaná existencia dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov o RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu). Hodnota RPMN úveru nie je náležitou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. Takáto hodnota zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca stanoveného v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ak sa teda účastníci zmluvy o spotrebiteľskom úvere dojednali na výške úveru, termíne jeho splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru a ostatných nákladoch úveru, vykoná sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie.

9. Na druhej strane súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že Zmluva neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (nesprávne uviedol, že v zmluve o revolvingovom úvere absentuje dohoda zmluvných strán o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, správne malo byť, že neobsahuje) podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a síce dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, z dôvodu ktorého je v zmysle ust. § 11 potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, a teda žalobkyňa sa v tom prípade mohla od žalovaného domáhať zaplata sumy, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne na účet žalobkyne obohatil (§ 456 OZ). Údaj o konečnej splatnosti úveru má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Nie je postačujúce, že si dlžník-spotrebiteľ dokáže uvedený termín odvodiť od iných v zmluve uvedených údajov, všeobecných podmienok, ktoré sú rozsiahle a uvedené malým, pre priemerného spotrebiteľa ťažko čitateľným písmom. Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má pod sankciou bezúročnosti a bez poplatkov obsahovať isté náležitosti /medzi nimi aj termín konečnej splatnosti úveru/ je úlohou dodávateľa tieto údaje vo svojom návrhu zmluvy jasne a zrozumiteľne uviesť tak, aby sa ich mohol spotrebiteľ priamo z návrhu dozvedieť bez toho, aby si ich musel odvodzovať od iných zmluvných údajov, často skrytých v neprehľadnej zmäti zmluvných podmienok. Takýto postup by neslúžil ochrane spotrebiteľa, pre ktorú zákon náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovil. Na uvedenom závere nič nemení ani Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Oznámenie veriteľa o schválení úveru nemožno považovať za odstránenie prípadných nedostatkov v obsahu zmluvy. Oznámenie o schválení úveru dlžníkovi je jednostranný právny úkon žalobcu, pričom Zmluva je podpísaná tak veriteľom ako dlžníkom, teda právne relevantné je to, čo je uvedené v zmluve ako dvojstrannom prejave vôle oboch účastníkov. Predmetné oznámenie má len charakter informácie veriteľa o schválení spotrebiteľskom úvere adresovanej dlžníkovi a nie je súčasťou návrhu alebo akceptácie návrhu zo strany navrhovateľa, teda nie je súčasťou Zmluvy z dôvodu, že táto bola uzatvorená skôr v súlade s čl. 13 Zmluvy riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami. Odvolací súd je potom toho názoru, že údaj o termíne konečnej splatnosti úveru zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená stranami sporu neobsahuje. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie v konečnom dôsledku správne rozhodol, keď určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500041840 zo dňa 26.02.2014, č. 8500049942 zo dňa 29.05.2014, č. 8500084726 zo dňa 15.10.2014 sú bezúročné a bez poplatkov a správne uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie v celkovej výške 1.182,87 eur.

10. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v konečnom dôsledku v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyňi odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej žiadne trovy odvolacieho konania preukázane nevznikli.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).